

Vera Calin - "Romantismul" - ultimele capitole

In capitolul al saselea este tratata problema lirismului considerata o dimensiune fundamentala a literaturii romantice. In acest domeniu, s-a realizat un fel de revolutie poetica, generatoare de numeroase schimbari.

Goethe, si dupa el, romanticii numai scriu poezia lirica pe tema dragostei, ci exteriorizeaza emotii erotice devenite limbaj poetic. Astfel, lirismul invadeaza toate genurile.

Dupa Rene Wellek, elementele distinctive ale literaturii romantice sunt : "imaginatia in ceea ce priveste conceptia despre lume, simbolul si mitul in ceea ce priveste stilul poetic".

Printre temele frevebte ale romantismului pĂșutem aminti : natura, visul, amintirea, dialogul cu divinitatea, tematica nocturna, erotica si libertara. Dintre acestea, tema naturii si cea a nocturnului sunt dintre cele mai expresive, exprimand dorinta romanticului de regasire a originarului, a elementele primordiale.

Al saptelea vizeaza un alt aspect important al literaturii romantice : creatia satiric. Spiritul satiric, sau, altfel spus, atitudinea polemica, sunt manifestari caracteristice romanticilor.

Printre marii satirici romantici ii putem aminti pe Victor Hugo pe Heine si Eminescu.

In capitolul opt, ironia ne apara ca o alta trasatura distinctive a romantismului. Toate caracteristicile ironiei romantic sugereaza acea betie a eului, care este o componenta aproape generala a constiintei romantice.

Cei care au teroretizat aceasta atitudine au fost romantici germani. Pentru ei expresia nevoii de noi mituri. Mituri pe care omului modern, spun ei, i le poate oferi doar idealismul fisisofic.

Ironia romantica rezulta deopotriva din mistificarea copilariei cat si din acel orgoliu al eului, care se crede creator al lumii.

Penultimul capitol (al noualea) vizeaza problematica fantasticului in literatura romantica.

Dezvoltarea fantasticului in romantism a fost posibila datorita unor factori precum : atractia pentru folclor, viziunea mitica, sonajele in straturie profunde ale constiintei, fasinatia tenebrelor interioare, predirectia pentru expresia simbolica.

Fantasticul romantic, cu semnificatiile lui multiple (refacerea universului infantil si renasterea mentalitatii poetice primitive ; eplorarea tenebrelor interioare, contactul ocult cu o lume a magiei, refugiul in vis, exprimare simbolica a aspiratiei spre unitatea pierduta etc) a exercitata o influenta hotaratoare pentru dezvoltarea literaturii mult timp inainte.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Fantasticul apare in opere precum : "Povestea batranului marinar" a lui Coleridge, "Aventurile lui Gordon Pym" al lui Poe, apoi in romanul lui Novalis "Heinrich von Ofterdingen", in drama lui Kleist, comedia fantezista a lui Tieck.

Autoarea Vera Calin isi intituleaza ultimul capitol "De la romantism la alte orientari literare".

Romantismul a reprezentat punctul de reper pentru multe dintre orientarile literare care l-au succedat.

Spre exemplu, romantismul francez a constituit pentru Theophile Gautier un punct de reper. Acesta, prin activitatea lui doctrinara si poetica, a devenit parintele scolii parnasiene si teoretician timpuriu al alteri pure, al scrisului artist.

Afirmatia se poate mentine si in cazul lui E. A. Poe a carui literatura a prilejuit imbolistilor si postsimbolistilor revelatia experientelor abisale.

In general, experienta simbolista este inimaginabila fara precedentul romantic. Dezideratul muzicalitatii, pe care Verlaine il proclama in primul vers al atrei sale poetice ("De la muzique avant toute chose") a fost al romanticilor germani, ca si al lui Poe.

In cercetarea literara actuala, romantismul e socotit uneori precedentul miscarii de avangarda. Pentru Herbert Read, suprarealismul este rezultatul logic impins pana la ultimele sale consecinte ale spiritului romantic, al esteticii romantice.

Romantismul n-a fost un centru de radiatie doar pentru curentele poetice care i-au urmat.

Amplul capitol al romanului realist din veacul al XIX - lea ar fi incomensabil fara referire la domeniile descoperite din romantism.

Contributia romantica la zestrea romanului realist e mult mai bogata. In prefata din 1842 la "Comedia Umana", Balzac isi declara datoria fata de creatorul romanului istoric in romantism, fata de W. Scott.

Concluzia Verei Calin este aceea ca romantismul a savarsit o revolutie fara precedent a sensibilitatii, revolutie de ale carei consecinte enorm prelungite in timp au profitat de la romantism inainte, toata formulele artistice si literare.